

Heilige Drie-Eenheid 7 juni 2020

—

decaanaat Poperinge

Als aperitief: Pastorale - Liesbeth List & Ramses Shaffy
<https://www.youtube.com/watch?v=x5cntzEZo1w>

Mijn hemel blauw met gouden harp
mijn wol kentorens, ijskristallen
kometen, manen en planeten, aah alles draait om mij
En door de witte wolkenpoort tot diep onder de golven
boort mijn vuur, mijn liefde, zich in de aarde.
En bij het water speelt een kind
en alle schelpen die het vindt gaan blinken als ik lach.

*Ik hou van je warmte op mijn gezicht
Ik hou van de koperen kleur van je licht
Ik geef je water in mijn hand
en schelpen uit het zoute zand
Ik heb je lief, zo lief ...*

Ik scheur de rotsen met mijn stralen
verhoog de meren in de dalen en
onweersluchten doe ik vluchten, aah als de regen valt.
Verberg je ogen in een hand
voordat m'n glimlach ze verbrandt
m'n vuur, m'n liefde, mijn gouden ogen.
't Is beter als je nog wat wacht
want even later komt de nacht en schijnt de koele maan.

*De nacht is te koud, de maan te grijs
toe neem me toch mee naar je hemelpaleis.
Daar wil ik zijn alleen met jou
en stralen in het hemelblauw
Ik heb je lief, zo lief ...*

Als ik de aarde ga verwarmen
laat ik haar leven in m'n armen
van sterren weefde ik het verre, aah het noorderlicht.
Maar soms ben ik als kolkend lood
ik ben het leven en de dood
in vuur, in liefde, in alle tijden.
M'n kind ik troost je, kijk omhoog
vandaag span ik mijn regenboog
die is alleen voor jou.

Nee nooit sta ik een seconde stil
'k Wil liever branden neem me mee
Geen mens kan mij dwingen wanneer ik niet wil
Wanneer je vanavond gaat slapen in zee
Geen leven dat ik niet begon
En vliegen langs jouw hemelbaan
Je kunt niet houden van de zon
Ik wil niet meer bij jou vandaan.
Ik heb je lief, zo lief ...

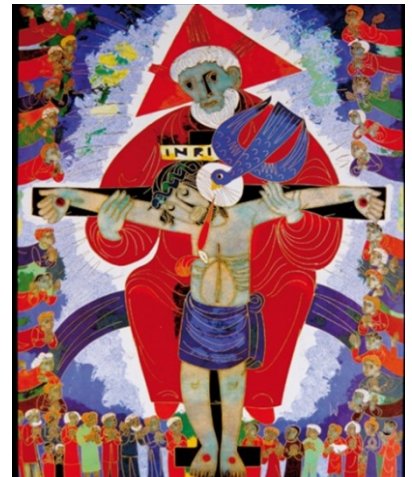
Korte) inleiding

Op het feest van onze Drie-ene God willen we het kruisteken waarmee wij deze viering beginnen wat meer reliëf geven.

In de naam van + de Vader,
die ons het leven geeft,
die antwoordt op onze vragen en ons vrij laat.

In de naam van de Zoon,
die in de wereld komt, het mensenleven deelt,
onze broeder wil zijn, en ons voorgaat.

In de naam van de Geest,
die onze harten verwarmt, ons denken verlicht,
richting geeft aan ons handelen, en ons krachtig maakt. Amen.

(Lange) Inleiding

De zondag na Pinksteren viert de Kerk het hoogfeest van de heilige Drie-eenheid. Na alle grote gebeurtenissen die we in de liturgie hebben gevierd - vanaf de geboorte van de Heer (Kerstmis) over zijn kruisdood en verrijzenis (Pasen) tot aan de gave van de Geest (Pinksteren) - kijken we nu terug naar diegene die eigenlijk centraal staat: God zelf.

Over die God worden soms moeilijke dingen gezegd:

“Wij belijden dat Gij God zijt, eeuwig, waarachtig en getrouw, Gij drie personen, even goddelijk voor ons en even groot” (prefatie van de heilige Drie-eenheid). Maar los van hoog-theologische bespiegelingen en terechte vragen is dit feest vooral een kans om intenser te beseffen wat voor een zegen en vreugde het is te mogen en te kunnen geloven in onze God. We kunnen het eenvoudig zo stellen: geloven in de God die zich meldt in de Schrift en in de traditie van de Kerk maakt ons leven alleen maar rijker, intenser, méér de moeite waard.

Wat een zegen en een vreugde is het te mogen en te kunnen geloven in een God die we ‘Schepper en Vader’ noemen. Dat maakt ons bestaan ongehoord mooi en diep van zin. We zijn namelijk niet het resultaat van een blind toeval in een koud heelal. We zijn niet in dit bestaan ‘geworpen’ maar wel ‘gewild’ door een Liefde die ons oneindig ver te boven gaat. Aan de verste einder van ons bestaan wacht een onvoorwaardelijke, goddelijke liefde. Wellicht blijft dat het moeilijkste en tegelijk het mooiste in heel het geloof: beseffen en aanvaarden dat je tot in de wortel van je wezen bemind bent door de Schepper-Vader.

Dat God Schepper en Vader is, is maar het eerste deel van het verhaal.

In het evangelie van deze Drie-eenheidszondag lezen we: “Zozeer heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat alwie in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben” (Joh 3,16). Diezelfde God neemt de gevolgen van zijn Schepper - en Vader-zijn op zich en heeft alles voor zijn schepsel over. Hij geeft zelfs zijn eigen Zoon, die op het kruis zal sterven. Sterven? Ja, om ook daar bij de mensen te zijn! Omdat er op onze aardbol zoveel kruisen staan, heeft Hij er zelf één willen gedragen. Zo zijn we nooit meer alleen ... zelfs in die absurde omstandigheden niet.

En nog is het verhaal niet ten einde. De Schepper van alles heeft zich voorgoed met zijn werk verbonden: “De God van liefde en vrede zal met u zijn”, schrijft

Paulus (1 Kor 13,11). God blijft niet ergens hoog boven de wolken in een andere wereld. Neen, hier en nu blijft Hij ons in de Geest nabij. Daar waar mensen eucharistie vieren én beleven. Daar waar mensen 'Abba, Vader' bidden. Daar waar mensen dienstbaar opkomen voor wie het moeilijk heeft. Daar waar Hij sporen van zijn liefde door deze wereld mag trekken. Noem ze bijvoorbeeld vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, zachtmoedigheid, vertrouwen. Ja, neem vandaag de tijd om te beseffen wat een zegen Hij is, die God.

pr. Stefaan Franco

Moment van inkeer:

God, U neemt ons aan zoals wij zijn
met onze fouten en onze gebreken.
U bent voor ons een goede Vader.
Heer, ontferm U over ons.

U toont ons de weg
naar het hart van onze medemensen,
naar samenleven in liefde.
Jezus, U bent onze Broeder, onze God.
Christus, ontferm U over ons.

U bent de Kracht in ons die ons helpt goed te zijn,
geduldig, vreugdevol, vredestichtend, vergevend.
Geest van God in ons, ontferm U over ons.

Lofzang: Het Zonnelied van Franciscus

Allerhoogste, almachtige, goede Heer,
van U zijn de lof, de roem, de eer en alle zegening
U alleen, Allerhoogste, komen zij toe
en geen mens is waardig U te noemen.

Geloofd zijt Gij, mijn Heer, met al uw schepselen,
vooral heer broeder zon,
die de dag is, en door wie Gij ons verlicht.
En hij is mooi en stralend met grote luister.

Van U, Allerhoogste, draagt hij het zinnebeeld.
Geloofd zijt Gij, mijn Heer, door zuster maan en de sterren.
Aan de hemel hebt Gij ze gemaakt, schitterend, kostbaar en mooi.

Geloofd zijt Gij, mijn Heer, door broeder wind
en door de lucht en de wolken, het helder weer en ieder
jaargetijde, waardoor Gij uw schepselen in leven houdt.

Geloofd zijt Gij, mijn Heer, door zuster water,
die heel nuttig is, nederig, kostbaar en kuis.
Geloofd zijt Gij, mijn Heer, door broeder vuur,
door wie Gij voor ons de nacht verlicht.

En hij is mooi en vrolijk, stoer en sterk.

Geloofd zijt Gij, mijn Heer, door zuster aarde,
onze moeder die ons in leven houdt en leidt
en allerlei gewassen met kleurige bloemen en kruiden voortbrengt.

Geloofd zijt Gij, mijn Heer,
door hen die vergiffenis schenken door uw liefde,
en ziekte en verdrukking dragen.

Gelukkig zij die dat dragen in vrede,
want door U, Allerhoogste, zullen zij worden gekroond.

Geloofd zijt Gij, mijn Heer,
door onze zuster de lichamelijke dood,
waaraan geen levend mens ontsnappen kan.
Wee hen die sterven in doodzonde.
Gelukkig wie zij aantreft in uw allerheiligste wil,
want de tweede dood zal hun geen kwaad doen.

Loof en zegen mijn Heer
en dank en dien Hem met grote nederigheid.

Héle mooie versie van Angelo Branduardi: Cantico delle Creature

<https://www.youtube.com/watch?v=2vIzGZq7iss>

Openingsgebed

Ene en enige God,
U die onze namen hebt geschreven
in de palm van uw hand,
die voor ons als een Vader bent
en naar ons omziet,
U die ons in de Zoon
nabij bent gekomen,
ons liefde hebt geleerd,
en die ons in de Geest
weer naar U doet verlangen,
zorg ervoor
dat wij ons door U gezonden weten
om te wonen in uw huis van liefde,
nu reeds en in uw eeuwig nabij-zijn.
Amen.

Eerste lezing: Uit het Boek Exodus (Ex. 34, 4b-6. 8-9)

In die tijd beklom Mozes in alle vroegte de Sinai,
zoals de Heer hem bevolen had.
De twee stenen platen nam hij mee.
De Heer ging hem voorbij en riep: `Heer!
De Heer is een barmhartige en genadige God,
geduldig, groot in liefde en trouw.'
Onmiddellijk viel Mozes op zijn knieën en boog zich neer.
Toen sprak hij: `Och Heer, wees zo goed en trek dan met ons mee.
Dit volk is wel halsstarrig,
maar vergeef ons onze ongerechtigheden en zonden,
en beschouw ons als uw eigen bezit.

Antwoordpsalm: Dan. 3, 52 - 56

Refrein: U komt de lof toe in alle eeuwen

Geprezen zijt Gij , Heer, God onzer Vadersen,
U komt de lof toe in alle eeuwen.

Geprezen uw heilige roemrijke Naam,
U komt de lof toe in alle eeuwen.

Geprezen zijt Gij in het huis van uw glorie,
U komt de lof toe in alle eeuwen.

Geprezen zijt Gij, op de troon van uw koninkrijk,
U komt de lof toe in alle eeuwen.

Geprezen zijt Gij, die de diepten doorschouwt
tronend op de kerubs, in alle eeuwen.

Geprezen zijt Gij in de koepel des hemels,
U komt de lof toe in alle eeuwen.

Of: Psalm 63A U bent mijn God

https://youtu.be/FutF_Fg3NPc

Tweede Lezing: Uit de tweede Korintiërsbrief (2 Kor. 13, 11-13)

Zusters en broeders,
Laat alles weer goed komen,
neem mijn vermaning ter harte, wees eensgezind,
bewaar de vrede,
en de God van liefde en vrede zal met u zijn.
Groet elkaar met de heilige kus.
U groeten alle heiligen.
De genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God
en de gemeenschap van de heilige Geest zij met u allen.

Lied: Hoe is uw Naam (ZJ 566)

<https://www.youtube.com/watch?v=Qj5OwQE3-Ag>

Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde.

**Eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde.**

Want wat de hemel is voor de aarde,
dat is uw liefde voor hen die geloven.
Geef ons vandaag een teken van liefde.

Gij, de vergeving van alle zonden,
recht en gerechtigheid voor deze wereld.
**Gij, de vergeving van alle zonden,
geef ons vandaag een teken van liefde.**

Gij kent ons toch, Gij zult niet vergeten,
dat wij uw mensen zijn, Gij, onze God.

**Hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,
eeuwige God, wij willen U zien.
Geef ons vandaag een teken van liefde.**

(Ps 103; uit vijftig Psalmen – Huub Oosterhuis / Antoon Huijbers)

Evangelie: Uit het Johannesevangelie (Joh. 3, 16-18)

In die tijd zei Jezus tot Nikodemus:
Zoveel heeft God van de wereld gehouden,
dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft geschonken,
zodat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat,
maar eeuwig leven bezit.
Want God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden
om de wereld te veroordelen,
maar om door Hem de wereld te redden.
Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld;
maar wie niet gelooft is al veroordeeld,
omdat Hij niet geloofd heeft
in de naam van de eniggeboren Zoon van
God.

Overweging(en)

"Ga toch met ons mee..." Dat vroeg Mozes, in naam van zijn volk, aan God... Dat Hij een 'meegaande' God zou zijn. Geen God die geweld wil, of in wiens naam men geweld pleegt of oorlog voert, geen God als wreker van de zwakke en zondige mens, geen God die moet optreden waar de mens de zaak verprutst heeft, geen God die alleen maar in tijd van nood belangrijk is. Neen, een 'meegaande' God, mens-betrokken tot en met...

Toch een mooie uitdrukking: een 'meegaande' God. Ik vind dit haast nog mooier dan 'Ik-zal-er-zijn', zoals we God de Heer, Jahwe de laatste decennia aanduiden. In het 'meegaan' zit iets dat solidariteit en sympathie uitdrukt, 'n *compagnon de route*, zodat je niet alleen bent, of angstig moet zijn in al wat je meemaakt. In het samen onderweg zijn (halleluja!) bouw je iets op, kan er een relatie tot stand komen of groeien. Het meegaan drukt dus de dynamiek uit van het relationeel bezigzijn: hoogtes en laagtes, ebbe en vloed, momenten van elkaar vinden en niet-vinden, verliezen, zoeken. Dat zit allemaal in het 'meegaan'. 'Meegaan' heeft ook iets empathisch, dat gekende begrip uit de gesprekstherapie dat staat voor luisteren, zich openstellen, inleven. Tenslotte drukt het ook (zeker als we het in het dialect gebruiken) iets van mildheid, openheid en begrip uit: we hopen dat God 'meegaande' is en niet stug, onvermurwbaar; dat er met Hem te klappen valt, zoals wij zeggen. Hij is geen beeld van steen, onwrikbaar, maar heel warmmenselijk ook al hebben wij misschien soms het gevoel tegen een muur te praten, dat Hij ons niet hoort... iets wat eigen is aan alle relaties zeker ?

Terzelfdertijd zien we dat God niets liever wil dan contact hebben met ons. Hij zegt van zichzelf: "De Heer is een barmhartige en meelijdende God, groot in liefde en trouw." Het is fascinerend hoe Hij zich voortdurend wil laten kennen aan de mensen. Hij wil zich 'openbaren', zich 'meedelen' in liefde... God kan niet zonder ons, zijn schepselen. Hij wil dat wij Hem kennen. Daarom stuurde Hij ons ook Jezus: de spiegel waarin zijn gelaat oplicht. Het is dat wat we de evangelist Johannes zo dikwijls horen zeggen door Jezus: "Wie mij ziet, ziet de Vader". Menselijker kan het niet. Alle verhalen en parabels in de Schrift zeggen hoe God bestaat, als een barmhartige Vader die zijn verloren zoon terugvindt, of de zieke of verdwaalde mens terug brengt in de gemeenschap. Jezus belichaamt op een unieke wijze God.

En als Jezus van de aarde weggenomen is, zendt God de Geest, die ons in herinnering brengt wat Jezus gezegd en gedaan heeft. Het is Gods manier om blijvend verder 'mee te gaan'; en in zijn Geest gaan we samen verder al 2.000 jaar lang.

Nu, laten we heel eerlijk zijn, in het spreken over God, zeker als we het over de Zoon hebben, is veel zoals de Duitsers zeggen hineininterpretierung: pas na Jezus' dood en verrijzenis is het allemaal duidelijk geworden dat Hij de zoon van God was, net zoals de Joden ook pas na hun uittocht uit Egypte pas goed hebben beseft dat hun god, Jahwe, een bevrijdende god is.

Maar geldt dit niet voor veel dingen in het leven ? Achteraf valt 'je frank'. Of zoals de Emmaüsgangers zouden zeggen: "brandde ons hart niet ?"

Zo is God. Veel te groot voor onze woorden en voor ons klein verstand... Hij laat zich zien, ontdekken, maar je kunt Hem nooit grijpen, helemaal be-grijpen. "God is altijd voortvluchtig" schreef ooit Edward Schillebeeckx, de grote theoloog, "je haalt hem nooit in". Zelfs niet Usain Bolt... Maar die voortvluchtige God laat

sporen na zoals bijvoorbeeld in de mensen die in liefde leven, die 'meegaande' zijn, barmhartig, vergevingsgezind en trouw.

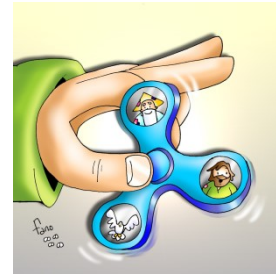
"Heer, onze Heer hoe zijt Gij aanwezig," vroeg Huub Oosterhuis in zijn lied. Ik vind dit nog altijd een heel beklijvend intrigerend lied zo prachtig verwoordend ons mensen' zoeken en vinden van God. Dat God liefde is, weze duidelijk.

Zijn er nog andere manieren dan de drie-eenheid om over God te praten ? Absoluut. Daarnet zei ik nog dat God altijd voortvluchtig is en zich niet laat vangen of vastzetten. Ik vind het boeiend hoe wetenschappers al eeuwenlang proberen te bewijzen dat God bestaat of juist niet bestaat. Stijn Meuris zingt: "Laat God los, er is niets in de kosmos..." Alleen God laat mij niet los en ook u niet, anders las u dit niet ...

Miguel Dehondt

Drievoudig één zijn

Met God op stap gaan
naar je medemensen toe, is Vader zijn.
Je zal hevig naar hen verlangen
en hen liefhebben
zoals een echte vader houdt van zijn volk.
Je zal kansen geven, hen ernstig nemen
en geloven in diegenen met wie je werkt.

Op stap gaan is ook Zoon zijn.
Je gedragen voelen en gestuwd door een innige liefde
die je helpt loskomen en bevrijden
uit wat mensen tegenhoudt om voluit te leven.
Zo kan je jezelf aanvaarden
en ook ieder ander met wie je samen bent.

Op stap gaan is Geest, ruimte, zijn.
Je niet op jezelf richten of op een heel beperkt doel,
maar verder kijken.
Samen eerlijke horizons zoeken naar helende eenheid toe.

De icoon van Roublev

Bisschop Lode sprak met Kerknet over de icoon van 'Heilige Drievuldigheid' van Andrei Roublev.

<https://www.emeel.be/t/r-l-jkgjkk-oehtql-d/>

Het feest van de Heilige Drie-eenheid is niet het feest van een dogma. Het is niet het feest van een moeilijk theologisch hersenspinsel. Het is zelfs geen feest van een wiskundig probleem.

Het is het vieren van onze eigenste ervaring dat liefde gemeenschap zoekt, mededeelzaam is; dat liefde gevierd wil worden.

Dat is onze diepste menselijke ervaring. Welke levenskeuze ook de onze is. Het is temeer een Godservaring: God is liefde.

Ik ben er persoonlijk nogal gerust in of het theologisch allemaal klopt, maar ik kan niet laten te denken dat, als God liefde is, Hij niet alleen kan zijn. God is gemeenschap. God leeft niet alleen, eenzaam in zichzelf gekeerd of in zichzelf opgesloten. Hij is liefde, en dus deelt Hij zich. Leven is pas echt leven als dat leven wordt geschonken, wordt gegeven. Wie met niemand deelt, die leeft eigenlijk niet. Leven is delen en delen is onvervangbaar onderdeel van Liefde.

Het sprekende kunstwerk van de Italiaanse Angelo Casciello, Golgotha, toont ons de liefde. Golgotha is de plek waar Jezus de dood onderging om ons van een blijvende dood te bevrijden. God liet dat toe. Omwille van de liefde. Daar, op de berg des doods, werden wij de ultieme deelgenoten van de Liefde die God is. Hoe ampel ook te begrijpen: daar kreeg ons lijden zin. Omdat God meelijdt met ons.

We hebben het daar heel vaak moeilijk mee. Omdat het moeilijk is, sowieso.

Maar ook omdat er rondom ons, of juist bij ons, dingen gebeuren waarvan de diepere zin verborgen blijft of die juist niet de minste zin hebben. Of ook omdat we zelf nog te weinig liefde zijn; zelf niet graag genoeg zien. Misschien we omdat we liefhebben te veel verenigen tot hebben alleen.

Niet zo bij God, blijkt op Golgotha. Hij geeft het leven.

Hij geeft de Geest. Letterlijk.

Omwille van ons. Omdat wij dat waard zijn.

Zo zie ik in het kunstwerk, in het opgaan naar de berg, zeven vlammen. Het kunnen de zeven gaven zijn van de Geest: wijsheid, inzicht, raad, sterkte, kennis, vroomheid, ontzag voor God. Met een beetje poëtische vrijheid: ze rijmen allemaal op Liefde. Op de Liefde Gods, waarin wij onmetelijk mogen delen en waarvoor wij nooit genoeg hebben gedankt.

Wim Seynaeve

Angelo Casciello, °1957, Scafati, Italië
GOLGOTHA - Beschilderd ijzer

Woorden van geloof

Ik geloof in de God van het Verbond,
wiens naam is: 'Ik ben er voor jou'.

Ik geloof in de God van Jezus,
als een Vader met ons op weg,
naast ons in goede momenten,
ons dragend als het moeilijk wordt.

Ik geloof in Jezus,
die van zichzelf kon zeggen: 'Ik ben de Weg'.
Hij is onze Reisgezel, een Vriend onderweg,
de betrouwbare Gids die zijn leven geeft
opdat niemand onderweg zou bezwijken.

Ik geloof in de Geest,
de stille, ongeziene Kracht op onze levensweg.
Hij houdt Gods licht in ons brandend.
Ik geloof in de gemeenschap van mensen
samen op weg, die blijft geloven in breken en delen.
Ik geloof dat wij samen op weg zijn
naar leven ten volle in eeuwigheid. Amen.

Voorbeden

(naar Jan Verheul)

God,
wij danken U omdat wij het leven uit uw hand hebben ontvangen
en wij vragen U:
leer ons zorgvuldig en eerbiedig met uw schepping om te gaan.
Laten wij bidden...

God,
wij danken U voor uw bevrijdende liefde,
duidelijk zichtbaar in Jezus van Nazareth
en wij bidden U dat wij in navolging van Hem,
mogen werken aan een nieuwe wereld van vrede en rechtvaardigheid.
Laten wij bidden...

God,
wij danken U voor uw Geest die ons leven bezielt
en wij bidden U
dat wij gehoor geven aan uw Woord,
en blijmoedig voortgaan op weg naar uw toekomst.
Laten wij bidden...

God,
U die met ons bent,
vandaag en alle dagen,
wij zegenen uw naam:
Vader, Zoon en H. Geest,
God van mensen, tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader - Weesgegroet

Slotgebed

God,
wie bent U nu eigenlijk ?
Vader, Zoon en Geest
zeggen ze.
Maar wie bent U dan voor mij?

Wij, mensen willen U grijpen, God,
vastklemmen, omarmen,
knuffelen, smeken,
voor onze kar spannen...

Maar U laat zich niet grijpen, God.
U grijpt ons, mensen,
niet beklemmend, niet versmachtend,
maar wel levengevend en teder.
Verrijzend voel ik me soms gegrepen.

Soms bent U als een Vader voor mij.
Beschermend, vermanend, geduldig met me meegaand.
Soms bent U als Zoon in mijn leven.
U bent een voorbeeld voor mij
om naar de kleinste mens te gaan.
Soms bent U Geest in mijn leven,
de inspirator om te getuigen van uw Liefde.

God, wie U ook bent,
ik blijf geloven in uw naam:
Ik zal er zijn voor u.

Lied: Heer, onze Heer hoe zijt Gij aanwezig (ZJ 540)

Interessante bezinning bij dit lied:

<https://www.youtube.com/watch?v=ZLHhZ7-VpcU>

Lied zelf: <https://www.youtube.com/watch?v=tICByffv6-w>

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
en hoe onzegbaar ons nabij.
Gij zijt gestadig met ons bezig,
onder uw vleugels rusten wij.

Gij zijt niet ver van wie u aanbidden,
niet hoog en breed van ons vandaan...
Gij zijt zo mens'lijk in ons midden,
dat Gij dit lied wel zult verstaan.

Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
en niemand heeft u ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

Gij zijt in alles diep verscholen
in al wat leeft en zich ontvouwt.
maar in de mensen wilt Gij wonen,
met hart en ziel aan ons getrouwd.

Heer, onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
waar ook ter wereld mensen zijn.
Blijf zo genadig met ons bezig
tot wij in U volkomen zijn.

(Huub Oosterhuis)

Dessert(buffet):

Kun je de drie-eenheid begrijpen?

Augustinus is bisschop van Hippo Regius, een Noord-Afrikaanse kustplaats met een haven aan de Middellandse Zee.

Peinzend loopt Augustinus langs het strand van de zee.

Hij is bezig met zijn boek over de Drie-eenheid (De trinitate).

Het doorgronden van die drie-eenheid is moeilijk.

Hoe leg je nu uit dat God de Vader, God de Zoon en de Heilige Geest niet drie goden zijn, maar Eén God, de Ene?

De Romeinen en Grieken zijn gewend aan vele goden met ieder een eigen terrein en takenpakket. Zo is Zeus is de god van het weer, de donder en bliksem, Poseidon is de god van de zee, Hermes is de boodschapper, Afrodite de godin van de liefde. Maar het jodendom en het christendom zijn monotheïstische godsdiensten. Het staat al in de wet van Mozes: 'Gij zult geen andere goden hebben, ten koste van Mij.' en bij Mattëus: ' De Heer uw God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen.'

Hoe leg je uit dat Vader, Zoon en Heilige Geest één God zijn? Augustinus krijgt op het strand een antwoord dat hij niet verwacht.

Lopend over het strand ziet Augustinus ineens een kindje dat ijverig met een schelp het water van de zee in een kuiltje giet.

Nieuwsgierig vraagt Augustinus wat het aan het doen is.

Het kind antwoordt dat het de zee in de kuil wil gieten.

Natuurlijk merkt Augustinus op dat dit niet kan, dat is onbegonnen werk.

Het kind dat vaak wordt afgebeeld als een engel of Christuskind zegt dan:

"Zo is het ook voor de mensen onbegonnen werk het geheim van de Heilige Drie-eenheid te willen doorgronden."

De legende wordt vanaf de 14de eeuw populair en is vaak afgebeeld. In de 15de eeuw schildert Benozzo Gozzoli deze legende in de levenscyclus van Augustinus. Je ziet Augustinus kijken en vragen wat het kind aan het doen is. Het jongetje is bezig met een lepel de zee leegscheppen. En ter verduidelijking dat het om een goddelijk inzicht gaat, liggen er drie hoopjes van elk drie schelpen om de jongen heen.

<https://www.augustinus.nl/C120-Kindje-aan-het-strand.html>

Lied: I will be there - Katie Melua

<https://www.youtube.com/watch?v=7IRIP-hSfJ0>

She is like the lady down the road
Or just the woman up the street
Like any mother you may know
To me, she is the one who had it planned
To lead us all to Wonderland
She always wanted us to go
And she said

Don't ever be lonely
Remember, I'll always care
Wherever you may be
Remember I will be there

And like another lady that we know
She has a smile so bright and sweet
And hair as white as driven snow
Though life is never easy day to day
She has a very special way
To make us smile when we are low
And she says

Don't ever be lonely
Remember, I'll always care
Wherever you may be
Remember I will be there
Don't ever be lonely
Remember, I will be there
I will be there
I will be there

